

[Tove Lindbo Larsen]

Ministeren siger også, at det, man skal beskæftige sig med, må være af en vis væsentlighed. Ja, det er vi da enige i, men hvem skal afgøre, hvad der er væsentligt?

Ministeren er endvidere af den opfattelse, at kompetence skal være et supplement til og en videreudbygning af sundhedsstyrelsens og indenrigsministeriets kompetence, hvor der rejses principielle etiske spørgsmål ved ny behandling eller diagnostik.

Ja men hvorfor vil ministeren have et råd? Ministeren peger i § 5 på forsøg, der ikke må foretages. Vi er enige. Men vi mener også, at det i virkeligheden er det nemmeste spørgsmål at tage stilling til, hvad man ikke må. Det er langt sværere at bedømme og tage stilling til, hvor grænserne går imellem forsøg og behandling. Det er også her, usikkerheden hos borgerne kommer frem.

Hvad angår bedømmelsen af afhjælpning af ufrivillig barnløshed, mener ministeren, at forsøg bør være tilladt, indtil lov er vedtaget. Ja men dette er jo lige præcis et af de svære spørgsmål. Hvad er forsøg? Hvad er behandling? Hvor går grænserne? Skal ministerens råd blot beskæftige sig med de spørgsmål, der er åbenbart indlysende for os alle?

Ministeren siger også ja til nedfrysning af æg. Hvad mener ministeren der skal ske med nedfrosne æg, der ikke bliver brugt?

I det hele taget er etik og medicinsk teknologi ikke noget, man klarer i et snuptag. Derfor mener vi, det er vigtigt, at vi får en kommission, der arbejder, bedømmer, indstiller, informerer, lytter, debatterer og kommer med forslag til love og regler, og at man fortsætter arbejdet. Vi ønsker altså en kommission, der går i gang den 1. august 1986 og arbejder i ca. 3½ år.

Karen Højte Jensen (KF):

Som en naturlig følge af regeringens aktive engagement vedrørende den biologisk-medicinske udvikling og de dertil knyttede etiske spørgsmål behandler vi i dag et regeringsforslag om oprettelse af et etisk råd og regulering af visse bio-medicinske forsøg.

Hvad angår rådets sammensætning, er bredden i sammensætningen positiv, men i øvrigt også nødvendig under hensyn til de komplicerede spørgsmål, som rådet skal beskæftige sig med.

Jeg mener også, det er værdifuldt, at repræsentanter for de regionale videnskabsetiske komiteer får en placering i rådet.

Det etiske råd skal løbende rådgive og informere folketinget, offentligheden og offentlige myndigheder om de etiske problemer, som er knyttet til den hastige udvikling på det bio-medicinske område.

Jeg lægger megen vægt på, at vi netop her får den brede oplysningspligt, idet tys-tys og deraf følgende uvidenhed om teknikkernes muligheder skaber usikkerhed og frygt hos mange mennesker. Lukkethed kan også skabe urimelig mistænkeliggørelse af videnskaben.

Lad mig understrege, at mange mennesker netop gennem forskning og anvendelse af dens mange positive landvindinger har fået et bedre liv, og at mange helbredes for sygdomme, der tidligere ikke kunne sættes ind over for.

Vi vil altså ikke blokere for en fortsat positiv udvikling, men vi vil drage grænser på baggrund af en etisk vurdering. Det er netop grænsedragningen, det etiske råd skal rådgive om, hvorefter det bliver politikernes ansvar eventuelt at lovgive.

For mig at se er det, jeg vil kalde det svære set derfra, hvor vi står i dag, hvorledes vi beskytter befrugtede menneskelige æg, fosteranlæg og levende fostre – dette i øvrigt samtidig med, at vi også gerne vil afhjælpe ufrivillig barnløshed.

Vi kan tilslutte os forbuddet mod forsøgene, som fremgår af regeringsforslagets § 5. Det er i virkeligheden det nemme at tage stilling til, for eksperimenter af den art ligger langt fra dansk kultur og mentalitet.

Hvad angår det socialdemokratiske forslag, ser jeg ligesom indenrigsministeren et positivt sammenfald mellem regeringens mål-sætning og socialdemokratiets. Der, hvor vandene først og fremmest skiller, er med hensyn til, om vi som hidtil skal kunne påberåbe os et ministeransvar – det mener vi er nødvendigt – eller vi skal have en kommission under folketinget, hvilket, som jeg nævnte, da det socialdemokratiske forslag blev behandlet i april 1985, ville være en historisk nyskabelse.

Jeg skal i øvrigt henvise til de betænkeligheder, jeg ved den lejlighed fremførte. Dertil kommer, at socialdemokratiets hastighed på